

Dr Gary Meadors, 1 Koryntian, wykład 19, Odpowiedź Pawła na kwestie seksu i małżeństwa, 1 Koryntian 7:7b-40

© 2024 Gary Meadors i Ted Hildebrandt

To jest dr Gary Meadors w swoim nauczaniu na temat Księgi 1 Koryntian. To sesja 19, Odpowiedź Pawła na kwestie seksu i małżeństwa, 1 Koryntian 7:7b-40.

Witamy ponownie w naszej dyskusji na temat rozdziału 7 Księgi 1 Koryntian. Jesteśmy w pakiecie notatek numer 10 i jesteśmy na stronie 92 i 92 waszych notatek. Jesteśmy na dole tej strony, właściwie w dwóch trzecich drogi w dół, z numerem 2a.

Ostatnio rozmawialiśmy o 1 Koryntian 7, wersety od 1 do 7a, zasadniczo. Teraz przejdziemy od 7b do 24. Oto analiza Talberta ponownie i jak możesz sobie wyobrazić, jak widziałeś, lubi te chiazmy.

A, ponieważ każdy ma swój własny, szczególny dar od Boga i tak żyje, pierwsza, powinna mieć tę małą gwiazdkę po a i b w drugiej części tego, to jest część formalnej części, żyj w kategoriach darów przypisanych tobie. Widzisz, dary, dary, mówię do niezamężnych wdów, mówię do żonatych niewierzących, a następnie środek jest Pan mówi do żonatych. Cóż, może, może nie, ale w starożytnym świecie istniała legitymacja dla tych chiazmów.

W tej kulturze mówionej istniało poczucie, że z jakiegoś powodu pomagała ona w wystąpieniach publicznych i zapamiętywaniu materiału. Jakkolwiek by było, oto jest. Możesz na to spojrzeć i podjąć własną decyzję. Tak więc, jeśli chcesz, możesz dostosować swój zarys do powyższego, ale ja podążam za bardziej tradycyjnym zarysem wzdłuż linii akapitu.

Wszystko to wychodzi w tym samym miejscu, ale jest trochę inne pod względem struktury. W 7b i 8 do 16 mamy to, co nazywam świętością małżeństwa. 1b, a następnie 1c tutaj, niezamężni i wdowy powinny wyjść za mąż, jeśli nie mają daru celibatu.

Patrzę tylko na szkice. Jesteśmy pod 2a, zauważ, że z powodu wcięć i prób oszczędzania papieru i miejsca w pliku komputerowym wracamy do lewego marginesu. 2a to małżeństwo, dary Paula nie są normatywne dla innych, a następnie 1b, świętość małżeństwa w 7b do 16.

Więc mamy to, rozdział 7 i werset 7. Zacznę od początku wersetu 7. Chciałbym, żebyście wszyscy byli tacy jak ja, ale każdy z was ma swój własny dar od Boga. Jeden ma ten dar, drugi tamten dar. Teraz pytanie brzmi, gdzie umieścić werset 7?

Oryginalny NIV tutaj nie jest oryginalny. Przepraszam, ale NIV z 2011 roku zachowuje werset 7 z poprzednim akapitem.

Tylko dla zabawy, NRSV robi to samo, i prawdopodobnie gdybym przerobił swój konspekt, zrobiłbym to samo, ale nie mogłem przerobić wszystkiego, ponieważ przygotowałem te notatki na świeżo na nasz wspólny czas. Więc jeśli wprowadza następny utwór, tak jak Talbot ma go wprowadzić, każdy z was ma swój własny dar od Boga. Jeden ma ten dar, drugi.

Teraz do niezamężnych. Zawsze, gdy masz jakieś przejściowe stwierdzenie, to po prostu naturalnie idzie z tym, co było przedtem i tym, co będzie potem, i tam pasuje. On już mówił o obdarowywaniu i po prostu mówi to ponownie pod koniec wersetu 7. Niezamężne i wdowy powinny wyjść za mąż, jeśli nie mają daru celibatu, wersety 8 i 9. Teraz do niezamężnych, a kiedy mówi o niezamężnych w tym konkretnym przypadku, do niezamężnych i wdów, mówię, że dobrze jest dla nich pozostać niezamężnymi, tak jak ja, ale jeśli nie potrafią się kontrolować, innymi słowy, jeśli płoną namiętnością, co nie jest złą rzeczą.

To jest stworzona rzecz. Powinni się pobrać, bo lepiej jest się pobrać niż płonąć namiętnością, i tu mamy to konkretne stwierdzenie. Okej, i masz wąskie spojrzenie na mnie.

Żongluję kilkoma tłumaczeniami Biblii i przeglądam mój grecki tekst w poszukiwaniu pewnych słów, które trochę mnie naprowadzają na myśl. Tak więc osoby niezamężne i wdowy powinny wyjść za mąż, jeśli nie mają daru celibatu. Co mamy na myśli mówiąc o osobach niezamężnych i wdowach? Pojawia się też inna rzecz: zasada „pozostań taki, jaki jesteś”, strona 93, pojawia się w rozdziałach od 8 do 16.

Użycie przez Pawła słowa „dobry” w tym fragmencie w 7.7 i w innych miejscach, oderwałem od tego myśli. Pozwólcie mi wrócić i wyjaśnić to zamieszanie. Początek strony 93.

Temat Paula „pozostań taki, jaki jesteś” wyłania się . Pojawia się jako temat w 8 do 16. Zasadniczo mówi, że w miarę jak życie toczy się dalej i odkrywasz, że zmieniasz swoją sytuację, szczególnie w tej małżeńskiej sprawie, zazwyczaj łatwiej jest pozostać takim, jakim jesteś, niż ponownie się ożenić.

Służba seniorów jest obecnie w Stanach Zjednoczonych bardzo ważna, ponieważ największą statystyką populacji są seniorzy. Jedną z ciekawych rzeczy jest to, że wiele par przechodzi na emeryturę, a jedna z nich umiera dość szybko po jej osiągnięciu. To zdarza się cały czas.

Cóż, Paul powiedziałby, cóż, jeśli twój małżonek umrze, łatwiej ci pozostać niezamężnym. I mówi pragmatycznie. Nie mówi forensycznie, w tym sensie, że musisz to zrobić.

I to prawda. Jest łatwiej. Więc ta para przechodzi na emeryturę, powiedzmy, że mąż umiera, a żona zostaje, co zwykle się zdarza, ponieważ kobiety mają tendencję do wytrzymywania trochę dłużej, jak się wydaje.

I powiedzmy, że mieli troje dzieci. Cóż, mówię wam, jeśli tego nie oglądaliście, przegapiliście ciekawy fragment życia. Te dzieci martwią się, co mama zrobi z majątkiem i majątkiem.

To jest pierwsza rzecz, która często przychodzi im do głowy. Mogą być dobrymi dziećmi. Mogą być pobożnymi dziećmi.

Ale co teraz? A jeśli matka zacznie się z kimś spotykać, a może nawet dzieci będą zachęcać do tego związku, matka będzie musiała stawić czoła trudnym pytaniom o to, co robi z majątkiem, jeśli zdecyduje się poślubić tę osobę. Kto wie, kiedy umrze? Ona i jej mąż zbudowali majątek, mając nadzieję, że przełożą go swoim dzieciom. To jest coś, co pastory muszą być przygotowani, aby doradzać seniorom lub komukolwiek innemu. Ale dla seniorów jest to bardzo powszechny problem, gdy myślą o ponownym zamążpójściu.

Istnieją kwestie funkcjonalne związane z kwestią małżeństwa i ponownego małżeństwa po owdowieniu. Kiedy Paweł mówi, że dobrze jest dla nich ponownie wyjść za mąż, nie mówi o moralnym, ale funkcjonalnym dobru. To nie jest kwestia moralna, ponieważ jest w porządku.

Ale funkcjonalnie wygodnie jest nie wychodzić ponownie za mąż, ale będzie funkcjonalnie wygodnie, jeśli nie potrafisz kontrolować siebie, że powinieneś wyjść ponownie za mąż. Możesz to zrobić w obie strony. Paweł mówi, że powinieneś po prostu być świadomy tego, kim jesteś i jak radzisz sobie z życiem, gdy znajdziesz się w takich okolicznościach.

Paweł zwrócił się do niezamężnych i wdów. Teraz słowo na niezamężne to agamois, akcent na ga tam. To słowo odnosi się również do wdowców płci męskiej.

Istnieje słowo na wdowy, które znajdujemy w naszym greckim tekście, ale nie ma słowa na wdowców płci męskiej, które byłoby oddzielne od słowa niezamężny. To rodzi pewne pytania. Problem polega na tym, że pierwszy termin tłumaczony jako niezamężny może mieć bardzo szeroki zakres znaczeń i jest bardzo zależny kontekstowo od swojego znaczenia.

Czy chodzi o nieżonatych mężczyzn, czy o okres nieżonaty? Ten kontekst jest wyraźnie powiązany z wdowami. Wydaje się więc bardzo prawdopodobne, że być może mówimy o wdowcach płci męskiej i wdowach płci żeńskiej — pierwszy punkt.

Termin „niezamężna” pojawia się tylko w tym rozdziale Nowego Testamentu, a jego znaczenie różni się w 7.8 i 7.11. Raz odnosi się do tego, o czym mówimy teraz, być może do niezamężnych mężczyzn lub wdowców, ale może również odnosić się do rozwiedzionych kobiet. Słowo „rozwód” jest w pewnym sensie obciążone kobietami, których mężowie opuścili je w 7:11. Może odnosić się do samotnego mężczyzny w 7.32 lub do samotnej dziewczyny w 7:34 . Więc to słowo jest wszędzie. Jest wszędzie i musisz sobie z nim radzić w kontekście, ponieważ słowo to nie rozwiąże problemu.

Niezamężne może obejmować wszystkich w tej kategorii. Wdowy, wdowcy, rozwodnicy, porzuceni, nigdy niezamężni. Witherington decyduje się przetłumaczyć to na niezamężne, a zwłaszcza wdowy, skupiając w ten sposób jego znaczenie na wdowach.

Nie rozwiązuje to również wszystkich problemów. Tak więc język nie oddaje swojego znaczenia na pierwszy rzut oka. Wielu wybitnych komentatorów zauważyło, że termin ten może oznaczać wdowców, męski odpowiednik wdów.

Takie podejście jest logicznie atrakcyjne i zapewnia zrównoważone pary, jak to miało miejsce w tych fragmentach. W ogólnym kontekście 1 Koryntian 7 i jego różnych kategorii, miałyby to sens. Unika również mało prawdopodobnego podejścia Pawła do wrzucania wszystkich kategorii osób samotnych i wdowców do jednej nieopisananej grupy zwanej niezamężnymi.

Więc ma sens, że mówimy o owdowiałych mężczyznach i owdowiałych kobietach. Kiedy Paweł mówi, jak ja w 7-8, czy umieszcza siebie w kategorii osób niezamężnych czy wdowców? Nie wiemy, czy Paweł był żonaty. Mamy powody, by sądzić, że był.

To dobra kreatywna konstrukcja, ale nie mamy bezpośredniego tekstu, który by nam to wszystko mówił. Widzicie, Paweł był starszym Żydem, a prawdopodobnie był faryzeuszem, a oczekiwaną normą dla starszych było zawieranie małżeństw. To była oczekiwana żydowska norma dla wszystkich mężczyzn.

Jest mało prawdopodobne, że Paweł nigdy nie był żonaty, chociaż wydaje się jasne, że obecnie jest nieżonaty. Ale jaki był jego status? Czy Paweł jest wdowcem? Czy jego żona umarła? Czy jego żona porzuciła go, gdy stał się wierzącym? To bardzo prawdopodobne. Po prostu nie wiemy.

Garland mówi o tym tak, jak robią to inne komentarze . Możesz przeczytać, ale ostatecznie nie wiemy. Ale był w stanie nie bycia żonatym.

Jasne, byłoby łatwo, gdyby nam powiedział. 7-9 jasno mówi, że wdowcy i wdowy, którzy nie mają daru, powinni ponownie się ożenić. Użycie burn-in 7-9, najbardziej naturalne w tym kontekście, odnosi się do spalenia z namiętnością seksualną, a nie do spalenia w Gehennie, co było rabinicznym pomysłem, ale wymaga jedynie obserwowania tragicznej historii wielu kapłanów żyjących w celibacie.

Jeśli powiesz, nie żeń się ponownie jako wdowiec lub lepiej nie żenić się ponownie, i spojrzysz na historię kościoła rzymskiego lub jakiegokolwiek chrześcijańskiego wyznania religijnego, które ma księży żyjących w celibacie, zobaczysz szkody, jakie może spowodować pozbawienie kogoś legalnego ujścia dla swojej namiętności. Może to spowodować wiele szkód. Właśnie usłyszeliśmy w wiadomościach w tym tygodniu o kolejnym kardynale, który miał problemy ze swoim celibatem, a to nękało Kościół rzymskokatolicki w ciągu ostatnich 20 lat.

Dręczyło go od narodzin, ale jednocześnie wyszło na światło dzienne i siało spustoszenie w kościele rzymskim w USA i Ameryce Południowej w ostatnich dekadach. Pogrzebali go wcześniej. To również wspiera celibat jako dar, a nie wybór ponownego małżeństwa.

Ponowne małżeństwo jest normą dla osób, które owdowiały, chyba że tego nie potrzebują, chyba że tego nie chcą. Moim zdaniem starsze osoby, a mówię tu o osobach w wieku 80 i 90 lat, które ponownie wychodzą za mąż, nie wychodzą za mąż; niektórzy z nich młodsi mogą to robić dla seksu, ale większość z nich robi to, ponieważ są samotni. Chcą towarzyszy, ale mówię ci, że to sieje spustoszenie, gdy jesteś pastorem społeczności seniorów.

To ciekawy scenariusz, ale ponowne małżeństwo jest w porządku. Właściwie to prawdopodobnie normą, szczególnie dla młodszych wdowców i wdów. Znam jedną wybitną osobę, której nazwiska nie wymienię, która była pastorem, profesorem seminarium i zanim zmarła jego żona, bardzo mocno trzymał się idei, że wyświęcony starszy, jakim był on, nie powinien ponownie się żenić, jeśli jego żona umrze.

Potem zmarła mu żona. Niedługo potem, może kilka lat, ożenił się ponownie. Okej, teraz musi zmienić zdanie.

Uważajmy na to, jak utrwalamy poglądy, gdy nie są to pozycje normatywne, ale odnoszące się do sposobu życia. Małżeństwo i ponowne małżeństwo w sytuacji wdowca jest normą. 7.9 w czasopiśmie, które tutaj dla Ciebie wymieniłem, ukazał się artykuł J. Edwarda Ellisa.

Zauważa, że Talbert, Fee, Wetherington i Furnish zgadzają się, że Paweł w 1 Liście do Koryntian nie wyraża pragnienia ani nawet gorącego życzenia, aby wszyscy chrześcijanie byli uroczyści. Słyszałem, jak 1 List do Koryntian 7 był używany przez wielu ludzi jako dowód na wyższość celibatu. Każdy, kto tak twierdzi, rzekł się

swojego prawa do interpretowania 1 Listu do Koryntian 7 i okazał się niekompetentny, aby to robić.

Nie o tym jest 1 List do Koryntian 7. Nie jest to tekst dowodowy na prymat, duchowość, lepszy osąd niezawierania związku małżeńskiego po owdowieniu lub śmierci żony. Stworzona norma to małżeństwo i nie pozbywasz się stworzonej normy, ponieważ była taka z jakiegoś powodu, gdy ktoś odszedł.

Istnieją kwestie pragmatyczne, które czynią to trudnym i wymagającym na wiele sposobów. Ale nie próbuj uczynić z tego biblijnej nauki, że lepiej tego nie robić, ponieważ wszystko, co robisz, to nadużywanie Biblii. W wersetach 10 do 16 na dole strony 93, 2c, małżeństwo jest trwałe.

10 do 16. Pierwszym elementem jest tutaj tradycja dominikańska w wersecie 10. 7-10.

Niezamężnym daję to polecenie, nie ja, ale Pan. Teraz, tutaj podział sekcji Garlanda jest przydatny, ponieważ mówi, że to nowa sekcja, a ja myślę, że tak jest. Jest nawet podzielony w ASV, podczas gdy NIV zachowuje kilka mniejszych fragmentów dla tych akapitów.

Ale w 10 i 11, co jest paragrafem w NIV. Żonatym daję to przykazanie, nie ja, ale Pan: Żona nie powinna odchodzić od męża.

Ale jeśli tak się stanie, musi pozostać niezamężna lub pojednać się z mężem, a mąż nie powinien rozwodzić się z żoną. Wersety 10 i 11 nazywam tradycją dominialną. Dominical opiera się po prostu na łacińskim słowie oznaczającym tradycję Jezusa, tradycję ojca.

W 7, 10 i 11 Paweł zwraca się najpierw do żony. To odwraca jego schemat z innych tekstów w rozdziale 7. Może to oznaczać problem w Koryncie. Nie jestem pewien.

To może być ukryty nurt, który Paweł wydobywa, a który możemy przegapić. Ale najpierw zwraca się do wdów. Dominical to łaciński sposób odnoszenia się do nauk Jezusa.

Paweł rozpoczyna swoje przemówienie do par małżeńskich od przywołania nauki Jezusa z ewangelii, która jest bardzo cienka, ale jest. Paweł używa najczystszej z tradycji ewangelicznych, to jest Marka i Łukasza, ponieważ Mateusz powiedział, że z wyjątkiem nierządu w tradycji dominialnej w tej domenie. Nie wspomina Mateusza i wyjątku.

Teraz, to może oznaczać jedną z dwóch rzeczy. Postanowił o tym nie wspominać, ponieważ uważa to za bardziej normatywne lub nie zrozumiał, że wyjątek oznacza

wolność ponownego zawarcia małżeństwa lub że jest to podstawa do rozwodu. Teraz, to jest temat, o którym porozmawiamy w trzeciej części naszego trzyczęściowego cyklu w rozdziale 7, i tam to bardziej wyjaśnię, ale na razie wersety 10 i 11 są dość absolutne.

Podobnie jak ewangelie. Nie, jeśli jesteś żonaty i się rozwiodłeś, nie żęń się ponownie. Taka jest tradycja ewangeliczna.

Niektórzy powiedzieliby, że Mateusz jest wyjątkiem od tej reguły i że jest to coś, na co należy zwrócić uwagę. Jeśli tak jest, to jest to jedyne miejsce, w którym jest to wyjątek, ponieważ Marek i Łukasz mówią w absolutnej formie. To dość drażliwa sprawa.

Dominico to łaciński sposób odnoszenia się do nauk Jezusa. Paweł rozpoczyna swoje przemówienie do par małżeńskich od przywoływania nauk Jezusa z ewangelii. Paweł używa najczystszej formy tradycji ewangelicznych.

Klauzula wyjątku Matthaeaną nie jest obecna. Brak klauzuli wyjątku może wspierać jeden ze specjalistycznych poglądów, co zobaczymy później, na temat tej klauzuli, a nie jako ogólny wyjątek, że można ponownie zawrzeć związek małżeński z powodu grzechu seksualnego. Wydaje się, że gdyby Paweł rozumiał niemoralność seksualną jako ogólną podstawę rozwodu, 1 Koryntian 7 byłby idealnym miejscem, aby o tym wspomnieć, ale tego nie robi.

On zachowuje absolut. On zachowuje ideał, a to powinno wzbudzić pewne zdziwienie u tych, którzy dyskutują o rozwodzie i ponownym małżeństwie. Wróć do tego.

W wersetach od 12 do 16 mamy wyjaśnienie Pawłowe. W wersetach od 12 do 16, do reszty mówię to ja, nie Pan. Teraz wróćmy do tradycji dominikańskiej.

Nie mówiłem o tym, muszę. Kiedy mówi, że żonatym, daję to polecenie, nie ja, ale Pan, a potem w 12, mówi ja, nie Pan. Czy Paweł mówi, że 10 i 11 są autorytatywnymi wersetami, ale 12 i tak dalej to moja opinia i nie ma autorytetu? Mało prawdopodobne.

Byłoby to trochę głupie, prawda? Kiedy mówi Ja, nie Ja, ale Pan, Ja, nie Pan, odnosi się wyłącznie do tradycji Dominika. W wersetach 10 i 11 Jezus powiedział coś, co mógł zacytować, i tak zrobił, nie Ja, ale Pan. W wersetach 12 i następnym nie ma niczego od Jezusa, co mógłby zacytować, więc to powie.

Więc ja, nie Pan, nie przyjmuję tych wersetów z żadnego autorytetu; po prostu przyjmuję je z faktu, że Jezus nie powiedział niczego, co mógłby wykorzystać. Uważajcie bardzo z tym zwrotem, nie ja, ale Pan, ja, nie Pan. Nie podważa autorytetu czegokolwiek ani nie wywyższa autorytetu tradycji dominikańskiej.

Mówi tylko, że mogę go tutaj cytować, nie mogę go tutaj cytować. To wszystko, co mówi. Bądź bardzo ostrożny z tym.

Jeśli któryś brat ma żonę, która nie jest wierząca, a ona chce z nim mieszkać, nie wolno mu się z nią rozwodzić. To dość stanowcze stwierdzenie, prawda? Nie ma podstaw do rozwodu, jeśli ktoś nie jest chrześcijaninem, a ty jesteś z nim w związku małżeńskim. To nie jest podstawa .

Nierówne jarzmo, jak się je często nazywa, to coś, w co należy unikać, ale jeśli już w nim jesteś, nie jest to na żadnym poziomie ani w żaden sposób powodem do rozwodu ze strony chrześcijanina. Niewierzący może zdecydować się na pozbycie się go i obserwować, jak to się potoczy. Ale jeśli ona na przykład się rozstanie, to zakłada, że jest wierząca. Jeśli jednak tak się stanie, musi pozostać niezamężna lub pojednać się z mężem, a mąż nie powinien rozwodzić się z żoną.

I to samo odnosiłoby się do nich w wersetach 10 i 11. Tak więc sednem sprawy jest to, że ci, którzy są w związku małżeńskim, nie powinni się rozdzielać. Koniec dyskusji.

Jeśli dojdzie do separacji, nie powinni ponownie zawierać związku małżeńskiego. Koniec dyskusji. To uczciwie przedstawia absolutne stwierdzenia Marka i Łukasza w perykopach rozwodowych w tych Ewangeliach.

To jest całkiem absolutne. To nie jest dobrze odbierane w obecnej kulturze chrześcijaństwa, ale jest. Radzisz sobie z tym.

Wróć do tego nieco później w trzecim segmencie. I powiem jeszcze raz, koniec tego akapitu, drugi akapit na stronie 94, na końcu, wydaje się, że jeśli Paweł zrozumiał niemoralność seksualną jako ogólną podstawę rozwodu , to jest to idealne miejsce, aby ją poruszyć. A on tego nie zrobił.

Nie dał nam klauzuli wyjątku w wersetach 10 i 11. Dał nam absolut, czyli sposób, w jaki Marek i Łukasz przedstawiają Jezusa. Jedynym miejscem w całej Biblii, gdzie jest problem z tym, jest Ewangelia Mateusza 5 i 7. Właściwie, przepraszam, w Ewangelii Mateusza 5 i rozdziale 19 są dwie klauzule wyjątku.

Są tylko w Ewangelii Mateusza. Później to dla was rozpakuję, ale nie teraz. Wersety 12 do 16, wyjaśnienie Pawłowe .

Paweł potwierdza świętość małżeństwa, nawet w związkach mieszanych między niezbanionymi i zbanionymi. Do pozostałych mówię to, nie ja Pan. Jeśli jakiś brat ma żonę niewierzącą, a ona chce z nim mieszkać, niech jej nie oddala.

To jest absolutne. A jeśli kobieta ma męża, który nie jest wierzący, a on chce z nią mieszkać, nie powinna go rozwodzić. Bo niewierzący mąż został uświęcony przez swoją żonę, a niewierząca żona została uświęcona przez swojego męża.

Wierzyli mężowi, w przeciwnym razie wasze dzieci byłyby nieczyste, ale tak jak jest, są święte. W porządku.

A co z 12 do 16? Lepiej przeczytam 15 do 16. Ale jeśli niewierzący odejdzie, niech tak będzie. Brat lub siostra nie są związani w takich okolicznościach.

Bóg powołał nas do życia w pokoju. Skąd wiesz, żono, czy uratujecie swojego męża? Innymi słowy, jeśli pozostaniecie razem, wasz wpływ może doprowadzić go do zbawienia. Albo żona może zostać doprowadzona do zbawienia poprzez świadectwo męża w trakcie małżeństwa.

To dość proste, jednoznaczne rzeczy. Możesz grać hermeneutycznym brzechomówstwem ile chcesz, ale nie możesz się go pozbyć. Uważaj, żeby nie nadużywać Biblii w kwestii rozvodu i ponownego małżeństwa.

Teraz pomyślmy o tym trochę tutaj, a później jeszcze bardziej. Wersety 12 do 14 — Paweł używa „ja”, a nie „Pan”.

7:12 i 13 jasno uczą, że więź małżeńska nie jest przebijana z jakiegoś duchowego powodu. To było jasne w 1 do 7, ale jest jasne ponownie. To, że jesteś wierzący i jesteś żonaty z niewierzącym, nie daje ci powodu, aby się rozwieść i znaleźć wierzącego.

Chociaż zbawieni i niezabawieni partnerzy odzwierciedlają największą duchową niezgodność, nadal nie ma powodu do rozvodu. Nierówne małżeństwa jarzmowe nie mogą zostać rozwiązane z tak zwanych duchowych powodów. Pomyśl o tym w ten sposób.

Jeśli nawrócenie znajdzie kogoś w nierównym małżeństwie jarzmowym, to taka jest wola Boga dla ciebie. Pozostań taki, jaki jesteś. Nie możesz użyć duchowości, aby wyjść z tego małżeństwa.

Teraz jest wiele innych kwestii dotyczących małżeństwa i rozvodu. Kwestie nadużyć, niebezpieczeństwa współmałżonka itd. Nie mówimy o niczym takim.

Mówimy o kimś, powiedział Paul, kto jest skłonny kontynuować małżeństwo. Znam jedno ważne małżeństwo w mojej posłudze duszpasterskiej, w którym to się wydarzyło. U niektórych naszych znajomych mąż nie był żonaty.

Mam na myśli, że mąż nie był chrześcijaninem. Żona była. Przyszła do naszego kościoła.

Prowadził pole golfowe. Kiedyś grałem na jego polu golfowym. Pole golfowe było tutaj.

Mój dom był tutaj. Kościół był tutaj. On chodził z nią do kościoła, nie zawsze, ale często.

Poszedłem i rozmawiałem z nim, aż zsiniałem na twarzy. Nie miał żadnego poczucia, że potrzebuje Jezusa. Był tak szczery w tej sprawie, jak długi jest dzień.

Nie miał przymusu. Nie miał motywacji. Nie miał przekonania, że potrzebuje Jezusa, ale był więcej niż szczęśliwy, że jego żona była zaangażowana w kościół i chodziła do kościoła.

Nawet zamknął pole golfowe, jeśli dobrze pamiętam, w niedzielę. A czasami przyjeżdżał z nią. Cóż, opuściłem ten pastorat dekady później.

Wróciłem do tego kościoła i wiecie co? Teraz jest chrześcijaninem. Zajęło to dużo, dużo czasu, ale w końcu przyszedł do Chrystusa. Teraz jest wiele historii na ten temat.

Historie nie są autorytetem dla tekstu, ale faktem jest, skąd wiesz, że pobożne życie w niekompatybilnej sytuacji nie przyprowadzi tej drugiej osoby do Chrystusa? Teraz musisz uważać, jak to robisz. Nie zastraszasz ich kościołem. Nie zastraszasz ich, są po prostu starymi grzesznikami.

Nie zastraszaj ich tym i tamtym. Byłabyś dobrą żoną. Byłabyś dobrym mężem i zobaczysz, co z tego wyniknie.

Nie masz inicjować odejścia w sytuacji, w której są gotowi zostać. Widziałem kilka naprawdę interesujących sytuacji, o których mógłbym mówić bez końca, ale nie zamierzam tego robić. Prawdopodobnie masz własne przykłady.

Kwestie duchowe nie są ważniejsze od małżeństwa. Małżeństwo to małżeństwo — koniec dyskusji.

O co chodzi w kodeksie świętości? Ciekawe, że Paweł odwrócił metaforę skalania. W 5 i 5-6 mówił o złym zakwasie. W 6-15 do 17 mówił o złym zakwasie, ale teraz ma metaforę zakwasu, dzięki której wierzący może dotrzeć do niewierzących, a dzieci mogą być prowadzone do Jezusa dzięki chrześcijańskiemu partnerowi w tym małżeństwie.

To po prostu zwykłe stare fakty. Nie ma tu nic tajemniczego. Skupiamy się jednak na środowisku, a nie na kryminalistyce.

Niewierzący nie zostanie zbawiony tylko dzięki wierzącemu, dzieci również nie. To jest funkcjonalne. To jest środowiskowe, a nie kryminalistyczne.

Stary Testament miał tradycję świętości przez skojarzenie. Wyjścia i Kapłańska, nawet Rzymian 11. Leon Morris składa takie oświadczenie.

Nie jest możliwe podanie tutaj dokładnej definicji tego, co oznacza ten werset, to jest werset 14. Ale jest to zasada biblijna, że błogosławieństwa wynikające ze wspólnoty z Bogiem nie ograniczają się do bezpośrednich odbiorców, ale rozciągają się na innych, głównie tych, którzy widzą odbiorców Bożej łaski. Tak więc dobry chrześcijanin w nierównym małżeństwie jarzmowym, nie inicjując go, ale kiedy już w nim jesteś, lub może nawet wślizgnąłeś się w nie w czasie, gdy nie byłeś konsekwentnie chrześcijaninem, jesteś w nim.

To koniec dyskusji. Jesteś w niej. Zostań i żyj dla Boga, i módl się, aby twój partner mógł poznać Jezusa.

Choć przebywanie w środowisku świętości dla własnego dobra i możliwego zbawienia jest przywilejem, nie jest to substytut osobistej wiary. Podsumowując, małżeństwo jest świętą instytucją. Argument Pawła w tym miejscu, argument halachiczny, skupia się na legitymizacji małżeństwa mieszanego, a nie na kwestiach sądowych samego zbawienia.

Fraza jest uświęcona zasadniczo oznacza, że jesteś w dobrej pozycji, aby poznać Boga. Oznacza to, że masz prawo poznać Boga. Masz uprzywilejowaną pozycję.

Spotkanie małżeństwa mieszanego musi być utrzymane, jeśli to w ogóle możliwe. Do tego wzywa Paweł. Nie możesz używać tego, nierównego jarzma, jako usprawiedliwienia rozwodu, aby poślubić chrześcijanina.

Jeśli to zrobisz, naruszysz zamiary Boga i naruszysz świętość małżeństwa, pokrewieństwo, które ono tworzy, prawdopodobnie z wielu powodów, ale nie z uzasadnionych powodów, według Pawła. Strona 95. W świetle tego wszystkiego, jak podejdziesz do poradnictwa parom małżeńskim, w których jedno jest wierzące, a drugie nie? Jak wesprzesz, jak mnie usprawiedliwisz i jak twoje wsparcie dla małżeństwa wpłynie na osobę niewierzącą? Na przykład, co byś zrobił, gdyby ten niewierzący mąż wtargnął do twojego kościoła w godzinach, w których jesteś w gabinecie, i wtargnąłby do środka bardzo wściekły, że nie może robić pewnych rzeczy ze swoimi partnerami biznesowymi w niedzielę, ponieważ jego żona jest w kościele i nalega na chodzenie do kościoła, a on wyraźnie ją o to prosił, i podkreślał, że może chodzić do kościoła ile chce, ale od czasu do czasu, raz w miesiącu lub raz na dwa

miesiące musi być ze mną dla dobra mojego biznesu, a on przyszedł i zaczął ci wygłaszać te brednie, obwiniając cię za ten problem.

Co zamierzasz zrobić? Przyciśniesz go do ściany, powiesz, że jest małym facetem, a ty jesteś dużym facetem i powiesz, że potrzebujesz Jezusa. Czy zamierzasz mu powiedzieć, no cóż, panie, powinieneś być z nią w kościele? Jak zamierzasz to zrobić? Powiem ci, jak ja bym to zrobił, i może ci się to nie spodobać. Jestem na emeryturze, nie obchodzi mnie to zbytnio.

Drażnienie. Nie miałem takiej okazji z tą osobą, o której wspomniałem, ale gdyby się to zdarzyło, mam nadzieję, że zrobiłbym to. Stałbym i byłbym przyjazny wobec tej osoby; powiedziałbym mu, że rozumiem i porozmawiam o tym z twoją żoną prywatnie.

Potem, za twoim pozwoleniem, chciałbym przyjść i porozmawiać z wami obojgiem i prawdopodobnie w tym momencie będzie bardzo szczęśliwy. Powie, o tak, możesz przyjść kiedy tylko chcesz. Chętnie z tobą porozmawiam.

Potem odbyłabym konferencję z jego żoną i powiedziałabym, spójrz, myślę, że to, co musisz zrobić, kiedy twój mąż ma spotkanie biznesowe, jeśli jest to naprawdę okazjonalne, jak mówi, może nawet raz w miesiącu, to częste, że musisz go uhonorować i nie być tutaj. Ona prawdopodobnie powiedziała by, łapię oddech. Kaznodziejo, mówisz mi, żebym nie przychodziła i nie oglądała Boga w niedzielę? Powiedziałabym, no cóż, oglądasz Boga każdego dnia tygodnia, prawda? Chcę, żebyś była posłuszna swojemu mężowi w tej sytuacji.

Zakładamy, że nie ma tu żadnego nadużycia. Musisz go szanować jako tego, który zapewnia utrzymanie twojego domu. Nie ma to nic wspólnego z kwestiami płci i tak dalej.

Nie wchodź mi w to. Mówię tylko o małżeństwie i o tym, o czym Paul mówi w tym rozdziale. Powiedziałabym jej, żeby poszła z nim, uszanowała go w tym względzie, dobrze się bawiła, szczerze.

Może będziesz zadowolony, że mnie nie słyszysz. I ośmielam się powiedzieć, że jej mąż będzie zszokowany. Czasami szok jest najlepszym sposobem, aby otworzyć ludziom uszy i oczy.

I później poszłabym do ich domu i po prostu spędziłabym czas towarzysko, rozmawiając i dzieląc się Chrystusem, nie w sposób nachalny. Pozwól małżeństwu działać. Promuj małżeństwo.

A robiąc tak, faktycznie promujesz Boga. I masz lepszą drogę, aby Chrystus wkroczył w tę sytuację, niż gdybyś usztywnił się i zaczął zachowywać się bardziej pobożnie, niż jesteś w rzeczywistości. Małżeństwo przewyższa rzekomą duchowość.

Nie możesz szczerze odejść od tego fragmentu i nie dostrzec tego faktu. Teraz, jak wspomniałem, ten fragment nie ma być używany do ukrywania przemocy wobec małżonka. Gdyby ten mężczyzna bił swoją żonę, potraktowałbym to zupełnie inaczej.

Ale był dobrym mężem, zapewniającym, nawet kochającym, nawet okazjonalnie chodzącym do kościoła, ale nie za często. Trzeba zachować zdrowy rozsądek. Paweł daje nam kilka rad, jeśli po prostu otworzymy uszy i przestaniemy być naiwni w niektórych kwestiach.

Ponadto w 2E Paweł pozwala odejść tylko niewierzącym. W wersetach 15 i 16 chodzi o to, że wierzący zostaje, a niewierzący odchodzi. W tym fragmencie nie ma nigdzie stwierdzenia o tym, że wierzący podejmuje decyzję o odejściu.

To zawsze wybór niewierzącego. Ale co mówi w 15 i 16? Uznaje fakt, że wierzący partner nie może zmusić współmałżonka do utrzymania małżeństwa. Możesz chcieć utrzymać małżeństwo, które niewierzący chce opuścić.

Nie możesz sprawić, by zostali. Nie masz mocy, by to zrobić. Paweł uznaje ten fakt i uwalnia wierzącego od presji bycia ofiarą niewierzącego, który opuszcza związek.

W tym tekście jest kilka kluczowych fragmentów. Zauważ, jak NASB, cytuję ten fragment tym razem, ale jeśli niewierzący odchodzi, niech odejdzie. Brat lub siostra nie są w niewoli w takich przypadkach, ale Bóg powołał nas do pokoju.

ESV, ale jeśli niewierzący partner się rozstaje, niech tak będzie. W takich przypadkach brat lub siostra nie są zniewoleni. Bóg powołał was do pokoju.

Zauważ różnicę między NASB a ESV. NASB, w takich przypadkach pod niewolą, wprowadza stwierdzenie kontekstowe. ESV mówi, że nie jesteś zniewolony, kropka.

Do czego odnosi się zniewolenie? Czy odnosi się do punktu, w którym musisz sprawić, by zostali? Czy też rozszerzyli to teraz w sposób dorozumiany, aby oznaczało, że możesz ponownie zawrzeć związek małżeński? Widzisz, wiele osób wprowadza ponowne małżeństwo do tego fragmentu i zadam pytanie, czy to możliwe. NIV, to jest oryginał, ale jeśli niewierzący odchodzi, pozwól mu to zrobić. Wierzący, mężczyzna lub kobieta, nie jest związany w takich okolicznościach, trochę jak NASB, ale trochę inaczej.

Bóg powołał nas do życia w pokoju. Zobaczmy, co mówi 2011, bo do tej pory tego nie przeczytałem. Werset 16.

Skąd wiesz, żono, czy uratujecie swojego męża, czy uratujecie swoją żonę? Nie jestem w odpowiednim miejscu. Werset 15. Okej, tak, 15.

Ale jeśli niewierzący odchodzi, niech tak będzie. Brat lub siostra nie są związani w takich okolicznościach, bardzo podobnie jak w oryginalnym NIV.

Widzisz, teraz pojawia się kolejne pytanie: co oznacza nie związać? Ale przynajmniej pozwala wierzącemu się uwolnić i pozwolić, aby to się wydarzyło, ale nie powodować tego lub nie inicjować tego, gdy okoliczności są dobre. Okej, greckie słowo oznaczające oddzielenie lub opuszczenie było powszechnym greckim słowem w małżeństwach papirusowych i kontraktach małżeńskich na rozwód. Tak więc jest to normalne słownictwo w tej konkretnej sytuacji.

Są tu trzy uderzające elementy. Odejście jest w trybie rozkazującym. Niech on lub ona, niech niewierzący się rozłączy.

Innymi słowy, Paul jest dość silny. Mówi, że jeśli mają iść, pozwól im iść. Nie musisz ich zmuszać, żeby zostali.

Nie musisz być pod tym obowiązkowym pomysłem. Ponadto nie możesz ich zmusić, żeby zostali. Myślę, że pierwszym wyborem Paula byłoby trzymanie się tego.

Powiedział to. Ale jeśli mają iść, nie musisz robić wszystkich możliwych ruchów, żeby zostali. Brat i siostra to konkretne etykiety.

Brat i siostra, nie muszą ich zmuszać do pozostania. Pytanie brzmi: nie związani. Co oznacza nie związani? W wielu miejscach, które czytam, rozszerzają nie związani na ponowne małżeństwo, gdy w tej chwili nie jest to tekst o ponownym małżeństwie.

To tekst o rozwodzie i odejściu, a nie o tym, co zamierzasz zrobić później. Niezwiązane musi być zachowane w kontekście. Niezwiązane powinno być rozumiane w kontekście tego konkretnego tekstu.

Dlatego też, nieograniczony oznacza, po pierwsze, że nie musisz czuć się winny, że nie udało ci się odkupić małżeństwa i sprawić, by trwało. Nie jesteś ograniczony tą ideą. Po drugie, nieograniczony odnosi się do końcowego stwierdzenia pokoju.

Oznacza to, że nie powinieneś czuć się zobowiązany do walki w sposób lub manewrowania, który wykracza poza rozsądny wysiłek. Powinieneś spróbować uratować małżeństwo, ale jeśli nie możesz, nie musisz czuć się zobowiązany. Nie musisz przechodzić na poziomy specjalne, śmieszne lub desperackie, aby to się stało i zostać.

Mało prawdopodobne, że not bound ma cokolwiek wspólnego z ponownym małżeństwem, ale często jest używane w ten sposób. Bycie not bound oznacza, że jesteś wolny; rób, co chcesz. To jest wyrwane z kontekstu.

To jest poza tradycją dominialną, którą Paweł potwierdził w wersetach 10 i 11. Więc po co wskakiwać na ten wóz, który nie jest związany, co oznacza, hura, jestem wolny. To wcale tego nie oznacza.

Uważaj, jak używasz Biblii. To nie jest dozwolone, aby używać jej w ten sposób. W 17 do 24 wróćmy teraz do tej zasady pozostań-taki-jaki-jesteś.

Paul podkreśla „pozostań-taki-sam-jesteś” w całej jednostce rozdziału 7. 17, 20, 24, wszystko tam jest. Jednak „pozostań-taki-sam-jesteś” jest używane jako zasada, a nie prawo. Zasada „pozostań-taki-sam-jesteś” jest pragmatycznie dobra, ale nie jest wymagana.

Pozostałość, niemal jak niezamężna, jest ustępstwem, ponieważ małżeństwo jest normą. Ale jeśli nie chcesz ponownie się żenić, pozostanie takim, jakim jesteś, jest dobrą rzeczą. Mniej problemów, mniej kwestii.

Paweł podkreśla, że zostajesz taki, jaki jesteś. Zakłada się jednak, że jest to zasada, a nie prawo. Możemy to nazwać zasadą opatrności, w której rozkwitasz.

Ale nie wszyscy mogą pozostać tacy, jacy są, ponieważ płoną namiętnością. I może to nie być namiętność seksualna. Może to być namiętność związana z byciem z kimś innym na co dzień, prowadzeniem rozmów, posiadaniem partnera lub towarzystwa.

Zostaliśmy do tego stworzeni. Nie zaprzeczaj temu. Patrząc w dół strony, próbuję tu podjąć decyzję w locie.

Czy mogę to przebrnąć i przejść do następnego poziomu? Mam stronę 96. Zajmie mi to około 15 minut. To potrwa trochę dłużej niż zwykle, więc mamy trzy jednostki w rozdziale 7, a nie cztery.

Okej. Ostatnia część rozdziału 7, wersety 25 do 40. Nie wiem, czy to słyszysz, czy nie.

To pierwszy raz, odkąd tu mieszkam od 10 lat, kiedy przyszedł sprzedawca lodów i muzyka, którą grają. Jestem prawie gotowa, żeby wybiec i kupić lody i zostawić cię tutaj, albo mogłabym przynieść je z powrotem i zjeść za ciebie. Ale zostaniemy i dokończę ten rozdział.

Zamierzam poświęcić się dla dobra 1 Koryntian i dla waszego dobra. Rada Pawła dla niezamężnych. I werset 25 i werset 40 to swego rodzaju równowaga.

Wiersz 25, teraz o dziewicach, nie mam rozkazu. Wiersz 40, moim zdaniem, jest szczęśliwa, jeśli pozostanie taka, jaka jest. Myślę, że ja również mam ducha Bożego.

I chodzi o bycie niezamężnym i żonatym. Dobra, dość. Idźmy dalej.

Dla narzeczonych, czyli zaręczonych, dosłowne tłumaczenie wersetu 25 w NRSV. Teraz, co do dziewic, nie mam nakazu Pana, ale wyrażę swoją opinię. Nie ma tradycji dominialnej.

Powiem ci, co myślę. Jestem apostołem. To, co myślę, ma znaczenie, ale nie jest to koniecznie ostatnie słowo w tym stwierdzeniu.

Więc daję radę, ale dobrą radę z jego punktu widzenia, ale niekoniecznie normatywną radę. Spójrzmy na NIV 35. Mówię to dla twojego własnego dobra, nie po to, aby cię ograniczać, ale abyś mógł żyć we właściwy sposób w niepodzielnym oddaniu się Panu.

Jest jeszcze jeden problem z naszymi 25. Przeczytałem 35, 25, przepraszam. Teraz o dziewicach, nie mam żadnego nakazu od Pana, ale daję wam sąd.

Zauważ, że nowy NIV 2011 zachował generyczność i nie próbował sobie z nią poradzić. Pokażę ci za chwilę wykres, który pójdzie w wielu różnych kierunkach. Więc kiedy porusza kwestię dziewic, co to oznacza? Czy to oznacza, że nigdy nie były w związku małżeńskim? Czy to oznacza, że są zaręczone? Może są zaręczone z kimś? To była bardzo poważna sprawa w starożytnym świecie.

Gdzie to zmierza? Czy to córka ojca, czy też gdy byli zaręczeni, część władzy przechodzi na przyszłego męża, ale nie seks? Kto kontroluje dziewicę w tym momencie? Kto kontroluje kobietę? Ojciec czy mąż? Dzieje się kilka rzeczy kulturowych. Dla zaręczonych, zaręczonych greckie równa się dziewicom, a większość tłumaczeń pozostawia to w ten sposób, więc musimy się uczyć, aby to rozgryźć.

Obecny kryzys nadaje smak perspektywom małżeństwa. Pozostanie takim, jakim jesteś, jest najrozsądniejszym sposobem działania, ale małżeństwo jest nadal dozwolone. Muszę przeczytać ci ten tekst na głos.

7:25. A co do dziewic, nie mam nakazu od Pana, ale wydaję sąd jako ten, który jest godny zaufania z miłosierdzia Pana. Ze względu na obecny kryzys, proszę podkreślić, że to nadaje smak całemu kontekstowi tutaj.

Może to być posmak całego rozdziału, ale z pewnością jest posmakiem tego akapitu. Porozmawiamy o obecnym kryzysie za chwilę, ale najprawdopodobniej dotyczy on Pawła. Może to być związane z czymś, co wydarzyło się historycznie, niektórzy tak myślą, lub odnosi się do eschatologicznego poglądu Pawła, że Jezus nadejdzie łąda

moment. I niezależnie od eschatologii, nie musisz być przed uciskiem ani zachwytem, aby powiedzieć, że następnym wydarzeniem w planie eschatologicznym jest przyjście Jezusa.

A zatem, w konsekwencji, nie chodzi o żadne z tych kwestii, to znaczy o porwania i tym podobne. Chodzi po prostu o to, że eschaton ma nadejść na świecie, a Paweł żył z tą myślą. Ze względu na obecny kryzys, myślę, że dobrze jest, aby człowiek pozostał taki, jaki jest.

Jeśli pomyślisz o Jeremiaszu, któremu nakazano nie żenić się z powodu niewoli babilońskiej, nie żęń się, bo to się strasznie skomplikuje, Jeremiaszu. Więc mówię ci, zrobię ci przysługę. To nie będzie zabawne, ale zrobię ci przysługę.

A Paweł, w pewnym sensie, mówi, no cóż, nie jesteśmy w czasach Jeremiasza, a ja nie będę cytował Jeremiasza. Nie będę cię bił Biblią, ale jako twój mentor chcę ci powiedzieć, że powinieneś o tym pomyśleć, ponieważ kryzys zaraz na nas spadnie. Eschaton zaraz zaświta.

Możesz nawet nie mieć czasu na posiadanie dzieci, a jeśli masz, możesz nie mieć czasu na ich wychowanie. A z jakimi wyzwaniem przyjdzie ci się zmierzyć? Został w ten sposób uwarunkowany, ponieważ nie ma tu do czynienia z absolutnym nie. Ma do czynienia z radą, a jego rada pochodzi z jego własnej, osobistej perspektywy.

Co było dobre, ale widzieliśmy, że eschaton trochę się rozciągnął. Ze względu na obecny kryzys uważam, że dobrze jest, aby mężczyzna lub kobieta pozostali tacy, jacy są. Kiedy składasz przysięgę kobiecie, nie staraj się o uwolnienie.

Innymi słowy, jeśli jesteś zaręczony, śmiało. Czy jesteś wolny od takiego zobowiązania? To nie szukaj żony. Innymi słowy, jeśli nie bierzesz ślubu, nie zgrzeszyłeś.

Widzisz, być może istniała podgrupa w Koryncie, która się z tym zmagala. Ludzie, którzy byli zaręczeni i mieli zamiar się pobrać, przestali, ponieważ zostali chrześcijanami. Co oni zrobią? Paweł podchodzi do tego bardzo delikatnie, szczerze mówiąc.

Ale jeśli się nie ożenisz, nie zgrzeszyłeś. Ale jeśli się ożenisz, nie zgrzeszyłeś. A jeśli dziewczyna wyjdzie za mąż, nie zgrzeszyła.

Ale ci, którzy się pobiorą, będą musieli stawić czoła wielu kłopotom w tym życiu, a ja chcę was ich oszczędzić. Ale to jest uwarunkowane obecnym kryzysem. Mam na myśli, bracia i siostry, że czasu jest niewiele.

Oto nadchodzi eschatologia. Od teraz ci, którzy mają żony, powinni żyć tak, jakby ich nie mieli. Ci, którzy opiekują się, jakby ich nie mieli.

Ci, którzy są szczęśliwi, jakby nie byli szczęśliwi. Ci, którzy kupują coś, jakby to nie było ich własnością. Ci, którzy używają rzeczy tego świata, jakby nie byli nimi pochłonięci.

Ponieważ ten świat, w obecnej formie, przemija. Tak więc eschatologiczne oczekiwanie Pawła nadaje temu smak w ogromny sposób. Można powiedzieć, że powinno ono również nadać smak nam.

Cóż, tak, w pewnym sensie tak, ale możemy pragmatycznie zauważyć, że ponieważ minęło 2000 lat od czasu, gdy Paweł to powiedział, eschatologia chwili, którą Paweł wydawał się posiadać, nie przewyższa normatywnej biblijnej narracji o tym, jak żyć. A jeśli zamierzasz się ożenić, ożeń się. Ale będziesz żyć z konsekwencjami.

To właśnie mówi Paweł. To normalne. Biblijne jest, aby iść naprzód i pozwolić dziewicy wyjść za mąż, pozwolić ojcu wydać dziewicę za mąż i pozwolić narzeczonemu wypełnić małżeństwo.

Ale będzie ciężko, mówi Paul. Nie próbuje ich z tego wyciągnąć. On po prostu jest uczciwy w zarządzaniu tym, co zamierzają zrobić.

Chciałbym to kontynuować dla niektórych z nich, którzy przeżyli kolejne 40 lat, a Jezus nie przyszedł. Chciałbym wiedzieć, co mają teraz do powiedzenia. Wiecie, to byłaby ciekawa rozmowa, prawda? Nikt z was nie należy do tej kategorii, więc nie możemy odbyć tej rozmowy.

Początek strony 97. Odbiorcami tej sekcji są dziewice. Partenos, to greckie słowo oznaczające dziewice.

Greckie słowo może oznaczać lub hebrajskie słowo na dziewice może oznaczać dziewicę, jak zwykle o niej myślimy, lub niezamężną dziewczynę. W języku greckim jest to dość ograniczające. Oznacza dziewicę, jak zwykle o niej myślimy, absolutnie nigdy nie znaną mężczyzną.

NIV podaje dosłowne tłumaczenie dziewic, a ESV podaje interpretacyjne tłumaczenie zaręczonych. To fascynujące. W tym fragmencie ESV jest bardziej dynamiczny niż NIV.

Twierdzi, że jest formalny, ale teraz jest dynamicznym odpowiednikiem, nazywając ich zaręczonymi. To jest interpretacja. Znaczenie dziewic w 7:25 jest wysoce kwestionowane, chociaż 736 i 38 to wyraźnie kwestia zaręczyn.

Więc może być szersza kategoria w 7:25, która różni się od 7:36 do 38. Wszystkie te podgrupy nie są łatwe. Mamy wszystkie te małe podgrupy i trudno nam je wywęszyć tak daleko od wydarzenia.

Więc może być szersza kategoria w 7:25, która różni się od 7:36 do 38, która jest wyraźnie zaręczona. Istnieją co najmniej cztery propozycje wyjaśnienia dziewic. Czy to ojciec i jego dziewicza córka? Nie odda jej za męża.

Czy to mężczyzna i kobieta w duchowym małżeństwie? Teraz, to jest przeniesione do tekstu. Czy możliwe, że jedna z podgrup w Koryncie przesyciła to duchowością? Pobrali się, ale nie uprawiali seksu, ponieważ uważają, że to niewłaściwa rzecz do zrobienia. Tak przynajmniej proponują niektórzy.

Niektórzy mówią, że to małżeństwo lewiryckie, co moim zdaniem nie jest prawdą. To krewny mający dzieci z żoną swojego brata, ponieważ jest bezpłodna. To bardziej ST.

A może to zaręczona para narzeczonych? Ojciec-córka, numer dwa, mężczyzna-kobieta w duchowym małżeństwie i czwarty to dość powszechne, jeśli spojrzysz na komentarze. Ludzie kwestionują te poglądy głównie. Garland zauważa, że najbardziej prawdopodobną opcją jest to, że dziewice to zaręczone kobiety.

Przypuszczalnie osoby zaręczone mają wątpliwości co do tego, czy kontynuować małżeństwo z powodu obecnego cierpienia i być może z powodu błędnego poglądu na seks i małżeństwo. Po prostu nie wiemy. Niektórzy uważają, że obecne cierpienie to lokalny głód.

Winter argumentuje za tym. Niektórzy uważają, że obecne cierpienie jest lokalnym prześladowaniem społeczności. Theological Dictionary of the New Testament argumentuje za tym.

Niektórzy uważają, że obecna udręka, większość z nich tak uważa, jest eschatonem, który ma nadejść. Barrett, Conzelman, Garland i większość interpretatorów postrzegają to jako kwestię eschatologiczną. Radzenie sobie z lokalnymi wyzwaniem jest nieodłączną częścią bycia chrześcijaninem.

Nie wzywałbyś do ekstremalnych środków, które sugerował Paweł, że musisz być ostrożny z powodu obecnego niepokoju. 7:29-31 również nadaje temu kontekstowi silny posmak eschatonu. Pytania do rozważenia.

Gdyby Paweł miał naszą perspektywę na czasowy aspekt oczekiwania na eschaton, czy udzieliłby tej samej rady? Myślę, że to uczciwe pytanie. Jest to inne ze względu na normatywne wydarzenia życiowe i eschatologię Paula w każdej chwili. Nadal mamy eschatologię w każdej chwili.

Nie wiemy, kiedy Bóg wkroczy do historii. Nie możemy powiedzieć, że stanie się to za tysiąc lat lub w przyszłym tygodniu. To zawsze, zawsze, zawsze było prawdą.

Żyjesz z tym oczekiwaniem, ale zarządzasz swoim życiem tak, jakby był czas na zarządzanie. Te rzeczy są traktowane równo. Zarządzaj swoim życiem tak, jakbyś miał czas, żeby je zakończyć.

Zarządzaj swoim życiem tak, jakby Jezus miał przyjść jutro. Trzymamy je w napięciu. One nie łączą się.

Są intencją. Musimy sobie z tym poradzić jako chrześcijanie. Talbot widzi, jak Paweł podnosi i odpowiada na cztery kwestie.

Pozwolę ci to przeczytać. Przejdę do strony 98 w środku lub 2a. Paul szczerze rozważa prawdziwy świat.

Małżeństwo przynosi nowe wartości, a on mówi o tym bardzo wyraźnie od 29 do 31. Co mam na myśli bracia i siostry, że od teraz czasu jest mało. Ci, którzy mają żony, już to przeczytaliśmy.

To trudne z powodu tej możliwej obecnej udręki. Szczególny problem zaręczonych dziewic. Kto jest osobą kontrolującą w wersjach 36 i 38? Cóż, oto lista.

Wersja Kena Jamesa mówiła o dziewicy w jej ogólnym znaczeniu. NASB była nawet dynamiczna i mówiła o córce dziewicy. NRSV była dynamiczna i mówiła o narzeczonej

Widzisz, oni interpretują. Dynamiczne jest tłumaczenie interpretacyjne. Jest funkcjonalne, tak, ale nie jest w pełni formalne.

ESV, w stronę narzeczonej. The New English Bible, partner w celibacie. To jest ta podgrupa, zgaduję.

NIV, w stronę dziewicy, z którą jest zaręczony. 2011, w ten sam sposób. W NIV jest przypis, który nazywa go jego córką, podobnie jak NASB i New Living Translation, jego narzeczoną, co byłoby tym samym, co zaręczony.

Spójrz na te wersje; są wszędzie. To trudny fragment i taki, nad którym będziesz musiał dłużej pomyśleć. Nie mogę go rozwiązać za ciebie.

Mogę jedynie zachęcić cię do uświadomienia sobie, że jest to coś, o czym musisz pomyśleć i być wobec tego pokornym. Są tu dwie lub trzy opcje, które można wyjaśnić i które pasują do kontekstu bez zbytniego napięcia. Możesz je obejrzeć, a

następnie możesz dokonać wyboru lub po prostu podzielić się chwilą nauczania ze swoimi ludźmi.

Momentem nauczania jest to, że jesteśmy nienatchnionymi interpretatorami i że Bóg będzie musiał wyjaśnić nam pewne rzeczy w eschatonie. Możesz sobie tylko wyobrazić literacką bazę stojącą za tym werselem. Jest ogromna.

7:36 ma dwa zdania warunkowe. To jest if. Jeśli tak, przeczytam 7:36, ponieważ muszę trochę wyjaśnić te zdania.

Wiem, że robię się dłuższy, ale damy radę. 7:36, jeśli ktoś się martwi, że może nie zachowywać się honorowo wobec dziewczyny, z którą jest zaręczony. O czym mówimy, jeśli w pewnych klasach? Tutaj znowu wszystko jest kontekstowe, ale jeśli, to prawdopodobnie dlatego, że ktoś się martwi.

Zakłada się, że to fakt. Taka jest retoryczna natura tego konkretnego „jeśli”. Ale drugie „jeśli” i jeśli jego namiętności są zbyt silne, to nie jest domniemane „jeśli”.

Jeśli kiedykolwiek w przyszłości jego namiętności będą silne. Słowo if może być na cztery sposoby. Trzy z nich są szczególnie w Biblii.

pierwszej, drugiej i trzeciej klasy. Jeśli założone, jeśli nie, i jeśli kiedykolwiek w przyszłości. Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jest wierny i sprawiedliwy, aby nam odpuścić nasze grzechy.

To jest stan trzeciej klasy. Jeśli kiedykolwiek w przyszłości. Nie zakłada się, że tak będzie.

Nie zakłada się, że nie zrobisz tego, jeśli o to chodzi. Mógłbym zboczyć na całą stronę do ifów w Biblii, ale nie będziemy tego robić. Może zainteresujesz się tym i sam to rozgryziesz.

Dr Boyer, BOYER, który jest w twojej bibliografii 1. Koryntian, Boyer napisał kilka artykułów w Grace Journal na temat słowa if i klauzuli if. Możesz je wyszukać, ile dusza zapagnie. Są dostępne online. Jeśli trochę poszukam, znajdziesz je.

7:38 to ważny punkt. Pokaż mi ten werset.

Już prawie tu jestem. Dam radę, tak czy inaczej. Tak, dam radę o 7:38.

Tak więc, ten, kto poślubia dziewczynę, czyni dobrze, ale ten, kto jej nie poślubia, czyni lepiej. Teraz mamy dwie klasy chrześcijan. Prawych i lepszych.

Co oznacza lepszy? Zakres znaczeniowy greckiego przymiotnika obejmuje wyższy rangą, preferowany, lepszy, a czasami lepszy. Jako przymiotnik jest bardziej użyteczny, korzystniejszy lub lepszy. To słowo może być przymiotnikiem lub stopniem wyższym, albo może być prostym przymiotnikiem lub stopniem wyższym, jeśli chcesz być jasny.

Albo może to być przysłówek, sposób czegoś. Czymkolwiek to jest, stopień porównawczy w tym tekście nie jest moralny, lecz funkcjonalny. Pozwólcie mi to powtórzyć.

Zdanie jest na dole 98. Ten termin jest porównawczy na podstawie moralnej, przepraszam, nie na podstawie moralnej. Dość ważne, prawda? Nie na podstawie moralnej, ale na podstawie funkcjonalnej.

Paweł nie czyni sensu lepszym, co jest lepszym wyborem, lepszym wyborem moralnie, a nawet biblijnie, ale że jest to funkcjonalnie lepszy wybór ze względu na obecne cierpienie i problemy, które pojawią się w wyniku tego. To nadaje smak ostatniej części tego rozdziału. Fee zauważa, że bycie singlem jest lepsze nie dlatego, że jedna sytuacja jest z natury lepsza od drugiej, ale jednocześnie, gdy Fee mówi, że jest to dokładnie to, co argumentował Paweł, że nie jest z natury lepsze, jest po prostu funkcjonalnie lepsze.

Myślę, że możesz to teraz zrozumieć. Jest różnica między tym, co jest prawnie lepsze, a tym, co jest funkcjonalnie lepsze. Paul powiedział, prawnie możesz, ale funkcjonalnie uważaj, będziesz miał problemy, a obecny niepokój je pogorszy.

Cóż, jest jeszcze wiele do zrobienia w rozdziale 7, ale kilka godzin poświęconych rozdziałowi 7 to wszystko, co możemy poświęcić w naszym obecnym otoczeniu. Na samym końcu, w wersety 39 i 40, znajduje się stwierdzenie dotyczące wdów. Przyjrzyjmy się temu, gdy opuszczamy rozdział 7. Kobieta jest związana ze swoim mężem, dopóki żyje, ale jeśli mąż umrze, może poślubić kogokolwiek zechce.

Widzisz, i to jest powiedziane także w Rzymianach: śmierć rozwiązuje więź małżeńską, ale on musi należeć do Pana. Ona może wyjść za mąż tylko w Panu. Moim zdaniem, jest szczęśliwa, że jest wdową, jeśli pozostanie taka, jaka jest, i myślę, że ja również mam ducha Bożego.

A jednak Paweł nie wywiera na wdowę żadnego przymusu w tej sprawie. Młodsze wdowy wyjdą ponownie za mąż i prawdopodobnie powinny. Starsze wdowy powinny o tym pomyśleć i nie dać się w to wciągnąć bez zastanowienia, ale pod koniec dnia mogą.

To jest całkowicie dozwolone. Nie są mniej duchowi, jeśli się pobiorą, ale pragmatycznie i zgodnie z rzeczami, które dzieją się w życiu, są kwestie, które muszą

rozważyć. Myślę, że jest to stosunkowo jasne, jeśli przeczytamy tekst poprawnie i dojdziemy do faktu, że musimy o tym myśleć w ten sposób.

Cóż, rozdział 7 to wyzwanie, prawda? Dużo do zrobienia. Literatura za tym rozdziałem jest ogromna. Mógłbym dać ci stos artykułów z czasopism takich jak ten na temat tego rozdziału, a to byłoby tylko kilka.

Więc to jest coś do przemyślenia. Myślę, że dałem ci dobrą ramę, kiedy możesz to zrobić. Wyciągnąłem niuanse, abyś mógł dalej myśleć o rozdziale 7. Trzecim komponentem w tym rozdziale zajmę się w następnym wykładzie, a ten trzeci komponent dotyczy małżeństwa i rozvodu w Biblii.

Zaczyna się to na stronie 99 w twojej ulotce i zauważysz, że trwa to do strony 115. Więc daję ci około 16 do 17 stron, co jest dość dużo w naszym kontekście na temat małżeństwa i rozvodu. I porozmawiamy trochę o ponownym małżeństwie, ale głównie o biblijnej nauce o rozwodzie.

Chcę cię przez to przeprowadzić. Musisz to przeczytać i mam nadzieję, że przeczytasz to wcześniej, ponieważ będę się szybko poruszać, podkreślać i pomagać ci ogarnąć ten ogromny temat, abyś mógł go przepracować. Jeśli jesteś profesjonalistą w służbie, musisz przez to przepracować.

Musisz dojść do przekonania i wniosków na temat kwestii małżeństwa, rozvodu i ponownego małżeństwa w Biblii. Jeśli zamierzasz zarządzać grupą ludzi w sposób biblijny. Życzę dobrego dnia i do zobaczenia na następnym wykładzie.

To jest dr Gary Meadors w swoim nauczaniu na temat Księgi 1 Koryntian. To jest sesja 19, Odpowiedź Pawła na kwestie seksu i małżeństwa, 1 Koryntian 7:7b-40.